

4. Erityisesti valittaja väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt kumota riidanalainen päätös noudattaakseen periaatteita rekisteröityjen yhteisön tavaramerkkien pätevyyttä koskevasta olettamasta ja todistustaakan jakautumisesta mitättömyysmenettelyssä, sillä Nanu-Nana ei ollut täyttänyt todistustaakkaansa, koska se ei ollut voinut osoittaa kyseisen toimialan yleisiä käytäntöjä ja tapoja kyseisen tavaramerkin hakemishetkellä eikä siis sitä, ettei kyseinen tavaramerkki eronnut niistä merkittävästi.
5. Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin vaatiessaan, että näyttö erottamiskykyiseksi tulemisesta käytössä on toimitettava jokaisen Euroopan unionin jäsenvaltion osalta, rikkoi avoimesti unionin tuomioistuimen asiassa Lindt antamaa oikeuskäytäntöä, jonka mukaan ”vaikka – – on totta, että tavaramerkin tuleminen käytössä erottamiskykyiseksi on osoitettava siinä osassa unionia, jossa sillä ei alun perin ollut erottamiskykyä, olisi kohtuutonta vaatia, että todisteet tällaisesta erottamiskykyiseksi tulemisesta pitäisi esittää kunkin jäsenvaltion osalta erikseen” (ks. tuomio 24.5.2012, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli v. SMHV, C-98/11 P, EU:C:2012:307, 62 kohta).
6. Erityisesti valittaja esittää, että jos unionin yleinen tuomioistuin olisi soveltanut asianmukaisesti unionin tuomioistuimen ratkaisua asiassa Lindt, se olisi todennut, että kyseinen tavaramerkki on tullut käytössä erottamiskykyiseksi, ja vastaavasti kumonnut valituslautakunnan päätöksen tältä osin.
7. Edellä esitetyillä perusteilla valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin kumoaa valituksenalaisen tuomion ja velvoittaa sekä SMHV:n että Nanu-Nanan korvaamaan valittajalle tässä menettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).

Valitus, jonka Louis Vuitton Malletier on tehnyt 13.7.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-360/12, Louis Vuitton Malletier v. SMHV, Nanu-Nana, 21.4.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-364/15 P)

(2015/C 414/17)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittaja: Louis Vuitton Malletier (edustajat: avvocato P. Roncaglia, avvocato G. Lazzarotti, avvocato F. Rossi ja avvocato N. Parrotta)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), Nanu-Nana Handelsgesellschaft mbH für Geschenkartikel & Co. KG

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että

— Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) 21.4.2015 asiassa T-360/12 antama tuomio, joka annettiin tiedoksi valittajalle 29.4.2015, kumotaan

— SMHV velvoitetaan korvaamaan sille tässä menettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut

— Nanu-Nana velvoitetaan korvaamaan sille tässä menettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Tällä valituksella Louis Vuitton Malletier (jäljempänä Louis Vuitton tai valittaja) vaatii, että unionin tuomioistuin kumoaa Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) 21.4.2015 asiassa T-360/12 antaman tuomion (jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi Louis Vuittonin kanteen SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 16.5.2012 asiassa R 1854/2011-1 tekemästä päätöksestä, jolla yhteisön tavaramerkkirekisteröinti nro 658751 (kuviomerkki) todettiin kokonaisuudessaan mitättömäksi erottamiskyvyn puuttumisen vuoksi.
2. Tällä valituksella pyritään osoittamaan, että unionin yleinen tuomioistuin totesi virheellisesti, että yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen N:o 207/2009⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa sovelletaan kyseiseen tavaramerkkiin.
3. Unionin yleinen tuomioistuin rikkoi todistustaakkaa mitättömyysmenettelyssä koskevia sääntöjä, kun se vahvisti valituslautakunnan päätöksen, jolla kyseinen tavaramerkki julistettiin mitättömäksi puuttuvan ominaispiirteisiin perustuvan erottamiskyvyn vuoksi.
4. Erityisesti valittaja väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt kumota riidanalainen päätös noudattaakseen periaatteita rekisteröityjen yhteisön tavaramerkkien pätevyyttä koskevasta olettamasta ja todistustaakan jakautumisesta mitättömyysmenettelyssä, sillä Nanu-Nana ei ollut täyttänyt todistustaakkaansa, koska se ei ollut voinut osoittaa kyseisen toimialan yleisiä käytäntöjä ja tapoja kyseisen tavaramerkin hakemishetkellä eikä siis sitä, ettei kyseinen tavaramerkki eronnut niistä merkittävästi.
5. Edellä esitetyillä perusteilla valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin kumoaa valituksenalaisen tuomion ja velvoittaa sekä SMHV:n että Nanu-Nanan korvaamaan valittajalle tässä menettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).

Valitus, jonka Pensa Pharma, SA on tehnyt 12.8.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-544/12, Pensa Pharma v. SMHV, Ferring, Farmaceutisk Laboratorium Ferring, 3.6.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-442/15 P)

(2015/C 414/18)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittaja: Pensa Pharma, SA (edustajat Rechtsanwalt R. Kunze ja Rechtsanwalt G. Würtenberger)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), Ferring BV, Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 3.6.2015 yhdistetyissä asioissa T-544/12 ja T-546/12 antaman tuomion

— hyväksyy Pensa Pharma S.A.:n valituslautakunnan ratkaisusta asiassa R-1883/2011-5 ja asiassa R-1884/2011-S nostaman kumoamiskanteen